

N:o 10/1948.

framställning till Ålands landsting med förslag

till landskapslag om arbetsförmedling i landskapet

Åland.

Den 20 januari 1948 ingavs till landskapsnämnden en sålydande

skrivelse:

"Till Ålands landskapsnämnd.

Under de senaste åren har allmän arbetsförmedling i riket liksom

även i landskapet Åland anordnats under ministeriets för kommunika-

tionsväsendet och allmänna arbetena överinseende av statliga funk-

tionärer, vilkas uppdrag vid innevarande års början emellertid har

upphört. Vid sidan av denna arbetsförmedling har särskild förmed-

ling av arbete åt sjömän i landskapet anordnats genom det förhyr-

ningskontor, som Ålands Redarförening r.f. sedan flere år tillbaka

med egna medel och hittills utan något bidrag ur allmänna medel

upprätthållit och som fortfarande är i verksamhet.

Då den allmänna arbetsförmedlingen sålunda inträtt i ett nytt lä-

ge och Ålands Redarförening r.f. icke är benägen att fortsätta med

utövningen av sin förmedling av arbete, såvida icke den kan påräkna

kännbart bidrag härför ur allmänna medel, ha representanter för un-

dertecknade sammanslutningar kommit samman för att dryfta frågan om arbetsförmedlingen i landskapet Åland i hela dess vidd. Resultatet av rådplägningen utmynnade i ett enhälligt fattat beslut att hos Ålands landskapsnämnd anhålla om åtgärder i syfte att få till stånd en hela landskapet omfattande arbetsförmedling, avseende förmedling av arbete icke blott åt jordbrukare och sjömän, utan även åt hembiträden och andra arbetssökande.

Vad den arbetsförmedling beträffar, som Ålands Redarförening utövat, så har den grundat sig på förordningen den 2 november 1917, vilken alltjämt är enligt § 10 i lagen om självstyrelse för landskapet Åland i kraft inom landskapet. Denna tidigare i riket gällande förordning har där blivit ersatt med nya bestämmelser i ämnet, de senaste intagna i lagen den 23 juli 1936 om arbetsförmedling. Den på Åland alltjämt gällande ovan åberopade förordningen synes dock icke mera motsvara de krav, vilka i legalt hänseende böra vara för handen för att en arbetsförmedling efter här tänkta linjer skall kunna fås till stånd.

Enligt vissa uppgifter, vilkas tillförlitlighet vi dock ej varit i tillfälle att kontrollera, har förslag framkommit om anordnande av allmän arbetsförmedling i riket i statlig regi. Ebeve så

den genomförd, innebure detta, med den tolkning av självstyrelselagens bestämmelser om lagstiftningskompetensen i fråga om arbetsförmedling, att lagstiftningen på detta rättsområde ankommer på landskaps organ, desslikes förvaltningen.

För närvarande synes man dock icke kunna räkna med, att arbetsförmedlingen under den närmaste framtiden kan gestaltas på sätt här antyddes. Under sådant förhållande återstår enligt vårt förmenande endast att i landskapet Åland få till stånd ny lagstiftning, som möjliggör anordnande av arbetsförmedling i enlighet med de behov, som nu göra sig gällande. Härvid synes oss den i riket nu gällande lagstiftningen kunna tjäna som förebild, likväl med vissa ändringar, betingade av de särförhållanden, som äro rådande på Åland.

Enligt åberopade rikslag är kommun, så ock förening, som erhållit tillstånd därtill, berättigad att utöva arbetsförmedling. Med fäst avseende vid, att de åländska kommunerna äro förhållandevis små såväl beträffande areal som antal inbyggare, torde knappast någon annan kommun än Mariehamns stad ha möjligheter att upprätthålla en egen arbetsförmedlingsbyrå. Då likväl arbetsförmedlingen, främst beträffande jordbruksarbetare, men även sjömän, självfallet bör omfatta hela landskapet, vore det nödvändigt, att den föreslagna landskapslagen i

ämnet innehölle stadgande, som skulle möjliggöra utövande av arbetsförmedling samfällt av flere kommuner, helst av samtliga åländska kommuner.

För att i någon mån belysa omfattningen av den arbetsförmedling, som under det gångna året utövats i landskapet, må nämnas, att cirka 500 jordbruksarbetare och drygt 700 sjömän genom respektive organ erhållit arbete. Någon anledning att antaga, att dessa siffror för innevarande år - under förutsättning att ordnad arbetsförmedling kommer till stånd - skulle bliva lägre, finnes knappast.

Hänvisande till det ovan anförda anhålla vi vördsamt, att Landskapsnämnden måtte skrida till åtgärder i syfte att förelägga landstinget redan under innevarande års vintersession förslag till landskapslag, som möjliggör arbetsförmedling i landskapet i enlighet med vad ovan angetts.

Mariehamn den 19 januari 1948.

Delegationen för Ålands lantmannagillen. Ålands Redarförening r.f.

Verner Jansson. Arthur Andersson.

Ernst Johansson."

Landskapsnämnden, som under ett par års tid haft "blickarna riktade" på frågan om arbetsförmedling i landskapet, upptog framställningen

till saklig behandling vid föredragning den 21 januari innevarande år samt beslöt att förslag i ämnet skulle utarbetas och föreläggas Landstinget vid kommande vintersession.

Arbetsförmedlingen i riket är ordnad genom lagen den 23 juli 1936 och den därtill sig anslutande verkställighetsförordningen av samma datum. Enligt denna lagstiftning är arbetsförmedlingen kommunal eller får sådan bedrivas av förening, som därtill erhållit vederbörigt tillstånd. Där så befinnes nödigt, besluter statsrådet om inrättande av arbetsförmedlingsbyrå och tillsättande av en eller flera arbetsförmedlingsombudsmän, allt på initiativ av kommunalfullmäktige eller efter deras hörande. Statsrådet kan även besluta efter hörande av vederbörande kommunalfullmäktige om inrättande av arbetsförmedlingsbyrå för flere kommuner gemensamt, där behov av en sådan organiserad arbetsförmedling föreligger. Arbetsförmedlingen är till sin natur antingen allmän sådan eller specialförmedling, till vilken sistnämnda räknas bl.a. förmedling av arbete åt sjömän, förmedling av arbete och rådgivning vid yrkesval åt unga personer samt förmedling av arbete åt intellektuella arbetare. Högsta övervakningen av efterlevnaden av lagen om arbetsförmedling och på grund av densamma utfärdade stadganden och bestämmelser tillkommer socialministeriet, medan

233
ledningen och övervakningen av arbetsförmedlingsbyrås- och -ombuds-
mans verksamhet tillkommer en arbetsförmedlingsnämnd, tillsatt på
tre år av kommunalfullmäktige eller kommunerna gemensamt genom inter-
kommunalt samarbete. Dessutom är tillsättande av särskilda bestyrel-
ser vid sjömans- och annan specialförmedling stadgat. Staten delta-
ger i kostnaderna för kommunal arbetsförmedlingsbyrå med fyrtio pro-
cent av kommuns eller kommunernas verkliga utgifter vid allmän ar-
betsförmedling och med femtio procent eller mera - efter prövning -
vid specialförmedling. Dessutom erlägges bidrag med fastställda be-
lopp för varje förmedling av ombudsman eller förening. Lagen och
förordningen innehålla även föreskrifter angående registrering av ar-
betssökande, tillvägagångssättet vid förmedlingen, disciplinära åt-
gärder m.m. ävensom därom, huru om ersättning och bidrag av staten
skall ansökas. Arbetsförmedlingen skall vara avgiftsfri, och rede-
menten skola antagas för arbetsförmedlingsnämnd, arbetsförmedlings-
byrå och -ombudsman. Reglemente antages av fullmäktige och faststäl-
les av socialministeriet.

Landskapsnämnden har i sitt förslag till landskapslag i tillämpli-
ga delar använt sig av stadgandena i rikslagstiftningen. Enligt för-
slaget kan arbetsförmedlingsverksamhet utövas av enskild kommun, sam-

237
manslutning av kommuner eller förening, som därtill erhållit veder-
börligt tillstånd. En minoritet i landskapsnämnden hävdade den
uppfattningen, att landskapslagen skulle stadga, att en för hela
landskapet gemensam arbetsförmedlingsbyrå skulle inrättas i Marie-
hamn och var beredd att godkänna ett på basen därav uppgjort förslag
till landskapslag.

Kostnaderna för interkommunal byrå skola fördelas mellan samtliga
kommuner i förhållande till deras mentalsskrivna befolkning i början
av varje år, såvida kommunerna icke överenskommit om annan fördel-
ningsgrund genom samverkan vederbörande kommuner emellan.

Å landskapsnämnden skall ankomma att övervaka efterlevnaden av
landskapslagens bestämmelser. För den direkta ledningen och över-
vakningen av arbetsförmedlingsbyrås verksamhet skall tillsättas för
tre år i sänder en arbetsförmedlingsnämnd, bestående av en ordföran-
de, viceordförande och sex ledamöter samt lika många ersättare.

Denna nämnd tillsättes av kommunalfullmäktige eller kommunerna ge-
nom interkommunal samverkan. Vid behov kan landskapsnämnden påbju-
da inrättande av sjömansförmedling och även annan avdelning för spe-
cialförmedling. Om val av föreståndare och avdelningsföreståndare
är föreskrivet. Kommun kan även tillsätta särskild arbetsförmed-

lingsombudsman, som skall underlyda arbetsförmedlingsbyrå, om sådan finnes.

I de verkliga kostnaderna för arbetsförmedlingsbyrå deltagar landskapet med fyratio procent och vid specialförmedling med femtio procent. För utförda arbetsförmedlingar skall landskapet bidra med belopp, som därför i riket fastställts. Ersättning och bidrag böra ansökas hos landskapsnämnden i därför uti landskapslagen föreskriven ordning.

Arbetsförmedlingen skall beträffande arbetssökande vara avgiftsfri, men har det syntts landskapsnämnden rättvist, att arbetsgivare, som anlitar byrå eller ombudsman för verkställd förmedling, bör erlägga en avgift, som årligen fastställles av landskapsnämnden på förslag av arbetsförmedlingsnämnden. Därjämte är förening, som med tillstånd förmedlar arbete eller arbetare åt egna medlemmar, berättigad att uppbära avgift. Förslaget i övrigt torde icke behöva ytterligare motiveras.

Hänvisande till förestående får landskapsnämnden vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående arbetsförmedling i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas.

1 §.

Berättigad att utöva allmän arbetsförmedlingsverksamhet i landskapet Åland äro enskild kommun och sammanslutning av kommuner på sätt om samverkan kommuner emellan är stadgat samt registrerad förening, som erhållit vederbörligt tillstånd därtill.

Utan hinder av vad i 1 mom. är sagt, äga stats- eller landskapskontroll underkastade inrättningar och myndigheter, som handhava socialvård, förmedla arbetsplatser åt personer, vilka utskrivs från nämnda inrättningar eller åtnjuta eller befrias från sådan vård, likväl på villkor, att av förenämnda personer icke uppbäres någon avgift för förmedlingen.

Denna landskapslag gäller ej anskaffande av arbetsplats åt arbetare ej heller av arbetare åt arbetsgivare, såframt detta sker blott tillfälligt, och utan att vederlag i någon form därför betingas.

2 §.

Kommun är skyldig, där så befinnes nödigt, att för arbetsförmedling inrätta arbetsförmedlingsbyrå eller tillsätta en eller flere arbetsförmedlingsombudsman. Om inrättande av sådan byrå eller tillsättande av arbetsförmedlingsombudsman samt om indragning av byrån

eller ombudsmannabefattningen besluter landskapsnämnden på initiativ av kommunalfullmäktige eller efter deras hörande. Där tillsättande av en tillfällig arbetsförmedlingsombudsman i kommun är av särskilda omständigheter påkallat, förfares på samma sätt.

Bilda två eller flera kommuner eller ansefliga delar av dem på grund av förstadsbildning till Mariehamn inom angränsande landskommun eller eljest ett sammanhängande ekonomiskt område, där behov av organiserad arbetsförmedling föreligger, kan landskapsnämnden efter vederbörande kommunalfullmäktiges hörande förordna, att en arbetsförmedlingsbyrå skall av kommunerna gemensamt inrättas. Kostnaderna för en sådan byrå skola fördelas mellan kommunerna i förhållande till deras mantalsskrivna folkmängd i början av varje år, såframt ej kommunerna på sätt om samverkan i kommuner emellan är stadgat överenskommit om annan fördelningsgrund.

3 §.

Landskapsnämnden äge rätt efter stadsfullmäktiges hörande besluta,

att i Mariehamn såsom en avdelning till allmän arbetsförmedlingsbyrå, om sådan finnes, eller såsom fristående skall för förmedling av arbete åt sjömän inrättas en byrå, vars föreståndare bör vara praktiskt förfaren i sjöfartsangelägenheter.

Landskapsnämnden vare även berättigad att efter vederbörande kommunalfullmäktiges hörande förordna, där sådant av behovet befinnes påkallat, att vid arbetsförmedlingsbyrå skall inrättas en särskild avdelning för förmedling av arbete och rådgivning vid yrkesval åt unga personer eller för förmedling av arbete åt intellektuella arbetare eller ock för annan specialarbetsförmedling.

4 §.

För organisering, ledning och övervakning av arbetsförmedlingsbyrå skall finnas en arbetsförmedlingsnämnd, till vilken kommunalfullmäktige eller vederbörande deltagarkommuner i gemensam arbetsförmedlingsbyrå samfällt för tre år i sänder utse ordförande och viceordförande samt sex ledamöter och lika många ersättare. Ordföranden och viceordföranden skola utses bland för uppdraget lämpliga personer, som ej kunna anses företräda vare sig arbetsgivares eller arbetares intressen, och skall om valet anmälan göras till landskapsnämnden. Ledamöter och ersättare väljas sålunda, att hälften av dem företräda arbetsgivare och andra hälften arbetarna, och att de så vitt möjligt företräda olika yrkesområden. Vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, om sådana finnas på orten, skall beredas tillfälle att föreslå kandidater till ledamöter och

ersättare.

Angående valbarhet till ordförande, viceordförande, ledamot och ersättare i arbetsförmedlingsnämnd samt om den valdes rätt att vägra mottaga eller rätt att avgå från befattningen tillämpas i övrigt i Mariehamn, vad om kommunalt förtroendeuppdrag i allmänhet, och i landskommun, vad om kommunalnämnd är stadgat.

5 §.

Arbetsförmedlingsbyrå skall hava en föreståndare, som utses av kommunalfullmäktige, eller, då fråga är om föreståndare för två eller flera kommuners gemensamma arbetsförmedlingsbyrå, av vederbörande kommuner samfällt.

Val av föreståndare och avdelningsföreståndare för specialarbetsförmedling skall underställas landskapsnämndens fastställelse.

6 §.

Särskild arbetsförmedlingsombudsman kan av kommun utses bland personer, som av landskapsnämnden godkännts såsom för sysslan lämplig. Arbetsförmedlingsombudsman i kommun skall underlyda arbetsförmedlingsbyrå, där sådan finnes.

Är arbetsförmedlingsombud tillfälligt tillsatt i kommun, erfordras icke i 1 mom. nämnt godkännande av landskapsnämnden.

7 §.

För arbetsförmedlingsnämnd och -byrå samt arbetsförmedlingsombudsman skall finnas ett reglemente, som fastställles av landskapsnämnden.

8 §.

Det åligger arbetsförmedlingsbyrå och -ombudsman att noga följa med arbetsförhållandena samt att tillhandagå arbetssökande och arbetsgivare med nya upplysningar därom ävensom att draga försorg om sammanförande av anbud och efterfrågan på arbetsmarknaden.

Vid arbetsförmedling bör tillse, att arbetsgivaren får den arbetare, som för den utbudna arbetsplatsen är lämpligast och bäst, och arbetare det arbete han bäst förmår utföra.

Arbetssökande, som anmält sig hos avdelning för specialförmedling, må registreras blott, om han företer arbetsintyg eller annars för avdelningsföreståndaren tillfredsställande utrett, att han innehar insikt och förfarenhet på det arbetsområde, på vilket avdelningen förmedlar arbetare.

9 §.

Är arbetssökande till arbete uppenbart oförmögen, må han icke intagas i arbetsförmedlingsbyrås eller -ombudsmans förteckningar.

Finnes skäl att misstänka, att person, som anmält sig såsom ar-

betssökande, kan underkastas i lagen om lösdrivare stadgade åt-

gärder, skall arbetsförmedlingsbyrå eller -ombudsman därom göra an-

mälan hos vårdnämnden för erforderliga åtgärder.. Befinnes på grund

av sådan anmälan eller eljest personen i fråga vara lösdrivare,

skall vårdnämnden därom underrätta arbetsförmedlingsbyrån eller -om-

budsmannen, som avför honom ur förteckningarna, tills lösdrivarvär-

den upphört.

Vägrar arbetslös arbetssökande utan giltigt skäl att mottaga

hans arbetsskicklighet motsvarande arbete emot lön, som bör anses

skäligen, skall arbetsförmedlingsbyrån eller -ombudsmannen göra anmä-

lan därom hos vårdnämnden.

Bryter arbetssökande mot arbetsförmedlingsbyrås ordningsstadgar

eller uppträder han eljest å byrån på ett opassande sätt, vare by-

råns föreståndare berättigad att tilldela honom varning. Därest

föreseelsen eller det opassande uppträdandet upprepas eller är av gröv-

re art, vare arbetsförmedlingsnämnden på framställning av byråns fö-

reståndare berättigad att avföra honom ur byråns förteckningar för

en tid av högst ett år. Nämndens beslut må icke överklagas.

Arbetsförmedlingsbyrå må icke åläggas till arbetslöshetsvården

hörande eller andra för arbetsförmedlingen främmande uppgifter.

Dock tillkommer det arbetsförmedlingsbyrå att för arbetssökande, som

är medlem av arbetslöshetskassa, utfärda bevis över arbetslöshet.

Önskar medlem av arbetslöshetskassa erhålla arbetslöshetsintyg,

förebringe då, sedan han blivit arbetslös, arbetsförmedlingsbyrån

eller -ombudsmannen bevis däröver, att han är medlem i kassan,

samt anmäla sig såsom arbetslös. Arbetsförmedlingsbyrån eller -om-

budsmannen äger bestämma, huru ofta han för arbetslöshetens konsta-

terande bör låta avstämpla sitt arbetslöshetskort.

Landskapsnämnden är berättigad att, där så nödigt prövas, be-

stämma, att å arbetsförmedlingsbyrå skola inrättas särskilda vänt-

och byrårum för skilda avdelningar ävensom för manliga och kvinnliga

platssökande eller ock att olika tider för byråns öppenhållande

skola för ändamålet iakttagas.

Av arbetstvist föranledd arbetsinställelse medför icke ändring i

arbetsförmedlingsbyråns eller -ombudsmans verksamhet. Dock böra

dessa införskaffa noggranna uppgifter om tvistens beskaffenhet och

omfattning samt därom lämna upplysningar åt personer, som anhålla om arbetsförmedling.

Vägran att emottaga arbete på arbetsplats, som är underkastad arbetskonflikt, må icke utgöra anledning till i 9 § 3 mom. åsyftad anmälan hos vårdnämnd.

13 §.

Landskapet deltagar i kostnaderna för kommuns eller interkommunal arbetsförmedlingsbyrå med fyratio procent av byråns verkliga årsutgifter. Dessa utgöras av byråns avlönings- och hyresutgifter, kostnaderna för lyse, värme och renhållning, telefon- och telegramavgifter, annons- och reklamutgifter samt utgifter för anskaffande av skrivtillbehör och av landskapsnämnden godkända blanketter. Är byrån inrymd i kommun tillhörig lokal, räknas såsom hyresutgift på orten skälig ansedd hyra för dylik lägenhet.

Av i 1 mom. nämnda utgifter för specialarbetsförmedling utgår ersättningen med femtio procent eller, om landskapsnämnden med hänsyn till särskilda omständigheter prövar nödigt, med en större andel.

Så snart utgiftsstat för arbetsförmedlingsbyrå blivit fastställd, skall avskrift därav tillsändas landskapsnämnden.

14 §.

För varje av arbetsförmedlingsbyrån verkställd sjömansförmedling och åt kommun, som har arbetsförmedlingsombudsman, för varje av ombudsmannen förmedlad anställning i fria eller andra för arbetslöshetens lindrande anordnade arbeten i egen kommun samt för varje förmedling av enahanda arbete i annan kommun erlägger landskapet bidrag med belopp, som därför fastställts i riket, varjämte kommun, där arbetsplatsen är belägen, erhåller ett bidrag med därför jämväl i riket fastställt belopp, om denna kommuns arbetsförmedlingsombudsman medverkat vid förmedlingen.

15 §.

Önskar förening utöva arbetsförmedling, söke tillstånd därtill hos landskapsnämnden. Skall föreningen förmedla arbete eller arbetare enbart åt egna medlemmar, bör den vid ansökan om tillstånd uppgiva, huruvida den ärnar för sin förmedling uppbära avgift och, om så är fallet, till vilket belopp.

Över ansökningsen skall utlåtande av vederbörande kommuns fullmäktige införskaffas.

Tillstånd må beviljas för högst fem år i sänder, och böra däri angivas de villkor, på vilka föreningen får utöva förmedling.

Då förening söker tillstånd att bedriva arbetsförmedling, skall i ansökningsuppgifvas:

- 1) föreningens namn och hemort;
- 2) föreningens arbetsförmedlingsbyrås namn och postadress;
- 3) på vilka arbetsområden byrån avser att förmedla arbete eller arbetare; samt
- 4) antalet medlemmar i föreningen, så ock, där föreningen ärnar mot avgift förmedla arbete eller arbetare åt egna medlemmar, medlemsavgiftens och tilläventyrs ifrågakommande inskrivningsavgifts storlek.

Ansökningsbör åtföljas av föreningen rörande utdrag ur föreningsregistret.

16 §.

Person, som förestår av förening utövad arbetsförmedling, bör hava för uppdraget godkänts av landskapsnämnden. För godkännande erfordras utredning därom, att vederbörande åtnjuter medborgerligt förtroende, råder över sig och sin egendom och i övrigt har egenskaper, som garantera en regelbunden och ändamålsenlig arbetsförmedling.

17 §.

Förening, som bedriver specialarbetsförmedling, må beviljas bidrag ur landskapsmedel högst till belopp, som i 14 § sägs, där ej landskapsnämnden i något fall med hänsyn till särskilda förhållanden prövar nödigt bevilja ett högre bidrag.

18 §.

Avgift får ej uppbäras av arbetssökande, som anlitar arbetsförmedlingsbyrå eller ombudsman. Av arbetsgivare, som anlitar byrå eller ombudsman, får för utförd förmedling uppbäras avgift, som årligen fastställs av landskapsnämnden på förslag av arbetsförmedlingsnämnd.

Förening, som efter erhållet tillstånd förmedlar arbete eller arbetare enbart åt egna medlemmar, är berättigad att av dessa för sådan förmedling uppbära en avgift, som vid tillståndets beviljande bestämts.

19 §.

Ej må arbetsförmedling utövas i samband med restaurant-, kafe- eller annan dylik rörelse.

20 §.

Arbetsförmedlingsbyrå och ombudsman samt förening, som erhållit tillstånd till arbetsförmedling, äro skyldiga att samarbeta

med de kommunala myndigheterna och inrättningarna i landskapet samt arbetsförmedlingsbyråer och -ombudsmän i riket.

21 §.

Angående sin arbetsförmedlingsverksamhet äro arbetsförmedlingsbyrå och -ombudsman samt förening, som med vederbörligt tillstånd utövar arbetsförmedling, förpliktade att till landskapsnämnden avgiva nödiga statistiska och andra uppgifter enligt av landskapsnämnden utfärdade närmare anvisningar.

Vid arbetsförmedlingen erforderliga blanketter fastställas av landskapsnämnden. De blanketter, som äro föreskrivna att användas för meddelande av uppgifter till landskapsnämnden, tillhandahållas vederbörande kostnadsfritt.

22 §.

I denna landskapslag nämnd ersättning och bidrag skall för varje kalenderår sökas hos landskapsnämnden innan utgången av april månad påföljande år. Ansökan skall åtföljas av till riktigheten bestyrkt utdrag ur arbetslöshetsbyråns räkenskaper samt av en till riktigheten av arbetsförmedlingsnämndens ordförande och föreståndaren för arbetsförmedlingsbyrån bestyrkt avskrift av förteckning över verkställd förmedling, arbetssökanden, arbetsgivaren och den kommun, där den

besatta platsen är belägen eller vid fråga om sjömansförmedling det fartyg, varå påmönstring skett ävensom fartygets regelbundna rutt.

Sökes bidrag för arbetsförmedlingar, som verkställts av arbetsförmedlingsombudsman eller förening, som härtill erhållit vederbörligt tillstånd, skall ansökan åtföljas av förteckning, till riktigheten bestyrkt av ombudsmannen eller föreståndaren för förenings arbetsförmedling och innehållande i 1 mom. nämnda uppgifter.

Ansökan om ersättning och bidrag skall åtföljas jämväl av berättelse över arbetsförmedlingen föregående år.

23 §.

Iakttagar icke arbetsförmedlingsnämnden, arbetsförmedlingsbyrån eller -ombudsman i sin verksamhet vad i denna landskapslag eller annorstädes föreskrivits, och vidtages ej oaktat påminnelse inom utsatt tid rättelse, kan landskapsnämnden förklara kommun eller kommunerna hava för viss tid förverkat rätten till ersättning eller bidrag enligt denna landskapslag.

24 §.

Förening beviljat tillstånd till arbetsförmedling kan av landskapsnämnden återkallas, där föreningen icke iakttagit lag eller i

252
tillståndet upptagna villkor eller ock missbruk i dess arbetsför-

medling yppats.

25 §.

Anmälan till arbetsförmedlingsbyrån eller arbetsförmedlingsom-

budsman av arbetssökande, som erhållit arbete eller av annan orsak

ej längre är i behov av arbetsförmedling, samt av arbetsgivare, som

efter att hava anhållit om arbetsförmedling, utan sådan förmedling

erhållit behövlig arbetskraft eller av annan orsak önskar undvara

arbetsförmedling, bör oförtövat ske.

26 §.

Å landskapsnämnden ankommer att övervaka efterlevnaden av denna

landskapslag och på grund av densamma utfärdade bestämmelser. I

sådant syfte är landskapsnämnden berättigad att låta inspektera ar-

betsförmedlingsbyrås och arbetsförmedlingsombudsmansverksamhet, så-

vitt den faller inom området för denna landskapslag, och bör land-

skapsnämndens representant beredas tillträde till byrålokalerna och

tillgång till alla handlingar, all skriftväxling och räkenskaperna.

27 §.

Var, som utan lov eller åsidosättande av stadgandena i denna

landskapslag, utövar arbetsförmedling, straffes med högst femtio

239
dagsböter.

Har gärningen begåtts i förvärvssyfte eller äro omständigheterna

eljest försvårande, vare straffet minst etthundra dagsböter.

Mariehamn den 18 februari 1948.

På landskapsnämndens vägnar;

Lantråd

Viktor Strandfält

Viktor Strandfält.

Landskapssekreterare

Ch. Stormbom
Ch. Stormbom.